

Komoplan

GLASILO KOLEKTIVA IN DUPLATI JARŠE

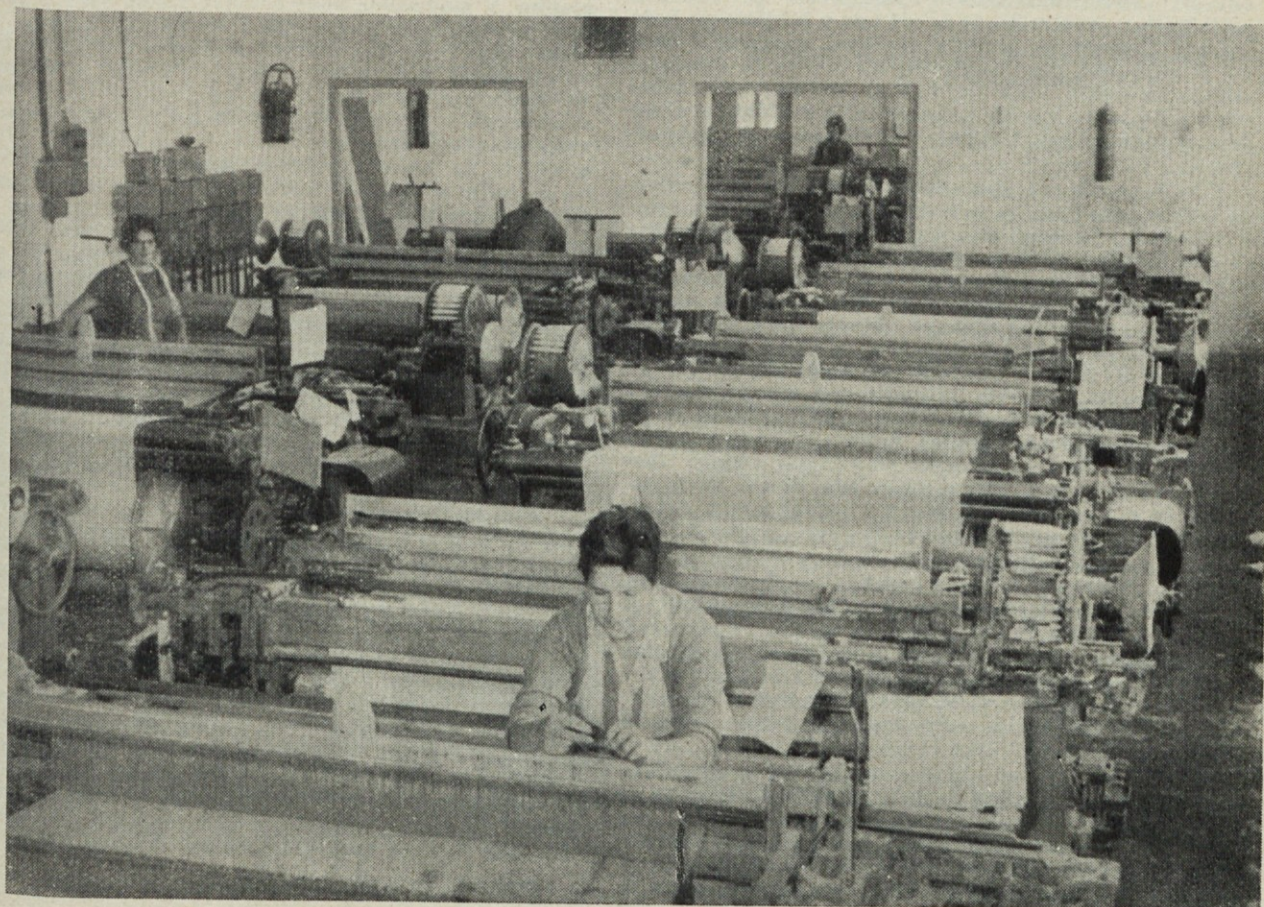
ŠT. 9 — XI
SEPT. 1962
CENA 20 DIN

VSEBINA

- A. Gnidovec — 17. september — praznik kolektiva
O. Lipovšek — Osemletka v Preserjah
L. Zabukovec — Zaloge rastejo
J. Mavko — Nabava in prodaja v juliju 1962
F. Rebernik — Kako smo delali v mesecu juliju 1962
Ing. T. Matičič — Novi stroji v plemenitilnici?
J. Strojjan — Iz EE predilnica
Reportaža z dopusta
- O. Lipovšek — Tiskano v tiskarni
A. Žibert — Potovanje v Prago
M. Slapšak — Jogurt — vir zdravja
E. Roje — Mladi fantje med počitnicami

Izdaja v 800 izvodih kolektiv tovarne Induplati. Odgovorni urednik Jože Klešnik. Natisnila in klišeje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

**Automatska
tkalnica
v novih prostorih**

17. september - praznik kolektiva

ZGODOVINSKEGA DNE

17. SEPTEMBRA 1950 JE

DELOVNI KOLEKTIV INDUPLATI JARŠE

PREVZEL UPRAVLJANJE PODJETJA

V SVOJE ROKE

Te besede, ki so vklesane v kamnito ploščo, vzdano v steno ob vhodu v podjetje, vsakega našega delavca vedno znova spominjajo na pridobitve, ki jih je dosegel ne samo naš kolektiv, temveč vse naše delavstvo in ga navdajajo s ponosom, da je član družbe, kateri je uspelo priboriti si te pravice. Te besede spominjajo vse nas na dan, ko je bilo v našem podjetju osnovano delavsko samoupravljanje, spominjajo nas na pridobitve naše revolucije v obdobju zadnje svetovne vojne in končno na trpljenje in borbo svetovnega proletariata, kateremu se je že delno uresničil dolgotrajni sen o odvzemu sredstev za proizvodnjo iz rok kapitalistov, ter obenem vzbujajo sočutje do onega dela proletariata, ki se mu ta sen še ni uresničil, ki še vedno bije borbo s svojim razrednim nasprotnikom in čaka dan, ko bo lahko nastopil kot grobar svojega izkoriščevalca.

Ob spominu na naš delavski praznik in na naše pridobitve smo lahko na te pridobitve posebno ponosni, ker jih nismo dosegli brez lastnih žrtev. Številni člani našega podjetja so se v odločilnem trenutku, ko je šlo za obstoj naših narodov zavedli resnosti položaja in se odzvali klicu Komunistične partije ter se udeležili socialistične revolucije, ki je pri nas v štiriletnem boju izgnala okupatorja, izvršila družbeni preobrat s tem, da je odpravila stari kapitalistični sistem in ustvarila pogoje da smo v nekaj letih po uvedbi novega družbenega reda lahko uvedli najpopolnejše pridobitve v našem gospodarskem življenju — delavsko samoupravljanje.

Že sama zmaga nad starim kapitalističnim redom je odvzela sredstva za proizvodnjo iz rok bivših delodajalcev, ki niso imeli druge skrbi kot pilaščanje vedno večjih profitov. Delovnemu človeku, ki je kapitalistu profite ustvarjal, ta ni posvečal skrbi, ni mu bilo mar zdravje delavca, ne njegovi delovni pogoji in njegov zaslužek, najmanj pa njegovo počutje izven delovnega časa. Delavec je moral životariiti s tistim malim zaslužkom, prepuščen sam sebi in usodi, ki je bila za veliko število delavstva tragična, saj mu ni bila zagotovljena najosnovnejša socialna zaščita, ko se je izgaral za kapitalistove profite. Kako ne bi potem proletariat težko čakal trenutka, ko bo pokopal svojega izkoriščevalca, kar je že davno napovedal Marx, ko je zapisal, da si kapitalistični sistem z ustvarjanjem delavskega razreda ustvarja svojega lastnega grobarja.

Pri nas smo pokopali kapitalizem z revolucijo. Delavski razred, ki je stoletja čakal na uničenje sistema, ki prinaša zadovoljstvo samo malemu krogu ljudi, je tem iztrgal oblast in dal ljudem to, za kar so se morali stoletja boriti — najosnovnejše državljanske in socialne pravice vsem državljanom, in še posebne pravice delovnemu človeku. V svojem nadaljnjem izpopolnjevanju ljudske oblasti pa je celo uresničil geslo: Tovarne delavcem!

Danes v naši socialistični družbi ni gospodarske organizacije, ki je ne bi vodil njen kolektiv sam. To je danes osnovna pravica vsakega kolektiva in nihče mu te pravice ne more odvzeti, če je kolektiv dovolj skrben gospodar. Družba je po nekoliko letih vodenja našega gospodarstva s strani državnih organov prepustila to

funkcijo delovnim kolektivom samim. To je storila takoj, ko je spoznala, da je naš delovni človek dovolj dozorel za to funkcijo, ko je v našem delavcu spoznala predanost delu in njegovo zavest, da bo z večjim trudom več koristil tako sebi kot celotni socialistični skupnosti.

Po 12. letih delavskega samoupravljanja se je pokazalo, da se družba zaradi tolikšnega zaupanja v našega delovnega človeka ni zmotila. Doslej pri nas še nikjer ni bil izražen dvom o uspešnosti in koristnosti delavskega samoupravljanja. Nasprotno, tisti, ki so naš razvoj opazovali in skeptično gledali nanj izven meja naše domovine, so utihnili in mnogi med temi priznali koristnost in pravilnost naše poti tako, da so že sami usmerili korak na pot, ki je podobna naši. Kako ne bi bila ta pot pravilna, ko smo prav po tej poti dosegli gospodarski uspeh, da je morala statistika OZN našo državo uvrstiti med tiste, ki so po vojni najbolj pospešile svoj gospodarski tempo. Kdor hoče videti naš razvoj, ga lahko vidi na vsakem koraku. Nova mesta, nove ceste in železnice, tovarne, stanovanjski bloki itd., tudi to je posledica uspešnega delavskega samoupravljanja.

Kakor se ta uspeh odraža v celotnem našem gospodarstvu tako se odraža v vsaki gospodarski organizaciji posebej. Naš kolektiv je v dvanajstih letih delavskega samoupravljanja dosegel ogromne uspehe, tako v pogledu razvoja podjetja samega, kakor tudi v pogledu življenjskega standarda svojih delavcev. Pred uvedbo delavskega samoupravljanja si naš delavec nikakor ni mogel privoščiti takega ugodja, kot si ga lahko danes. Danes lahko vsak član kolektiva po nizki ceni in ob dobri preskrbi preživi svoj letni dopust, ali ob morju v počitniškem domu kolektiva v Umagu, ali, če mu bolj ugaja gorski zrak, v počitniškem domu na Mali planini. V modernem novo ustanovljenem obratu družbene prehrane se lahko vsak član kolektiva hrani po nizki ceni. Vsak naš delavec si lahko v vsakem trenutku poišče zdravniško pomoč v Obratni ambulanti. Velikemu številu delavcev so bila zagotovljena nova stanovanja, saj je podjetje nudilo pomoč obema stanovanjskima zadrugama, v kateri so se vključili člani kolektiva za dograditev stanovanjskih hiš, poleg tega pa je podjetje zgradilo velik stanovanjski blok s samskimi in družinskimi stanovanji za člane kolektiva. Še mnogo drugega je bilo storjeno za boljše počutje našega delavca, pri čemer pa kolektiv ni prezrl potrebe po obnovitvi in razširitvi podjetja: ustanovitev suhe predilnice, zgraditev novega obrata za avtomatsko tkalnico z velikim številom novih avtomatskih statev, ustanovitev novega obrata konfekcije, asfaltiranje obsežnega dvorišča, izpopolnitev voznega parka itd. Vse to niso majhni uspehi, doseženi v času delavskega samoupravljanja v podjetju. Tudi niso majhni načrti kolektiva, ki jih namerava izvesti že v bližnji prihodnosti: nadaljnja avtomatizacija tkalnice in razširitev konfekcije, dopolnitev plemenitilnice in izgraditev nove kolovnice. To so samo nekateri uspehi, ki jih je dosegel kolektiv v dobi dvanajstih let delavskega samoupravljanja v podjetju. Še in še bi mogli naštevati uspehe kolektiva, če bi hoteli v celoti prikazati doseženi napredek podjetja.

Upravičeno je dne 25. oktobra 1957. leta na 7. redni seji Delavski svet podjetja sprejel sklep, da se v spomin na dan, ko je bilo v podjetju uvedeno delavsko samoupravljanje, praznuje 17. september kot praznik kolektiva. Naj nas ta dan še nadalje spominja na naše pridobitve v socialistični domovini in na uspehe našega kolektiva ter nas spodbuja k nadaljnjemu delu, da bomo še vnaprej dosegali prav tako velike ali še večje uspehe in na ta način pred družbo opravičili njeno zaupanje in naše delavsko samoupravljanje.

Naj živi praznik kolektiva!

OSEMLETKA V PRESERJAH

6. avgusta letos so pričeli z gradnjo poslopja za osemletko. Kratka ugotovitev za kronista in skromna za večino nas starejših, kateri to šolo ne bomo obiskovali z namenom za kar jo zidamo. Šolska doba je za nami in prav zato pozabljamo (ne vsi), da so bili naši starši postavljeni nemalokrat pred važno vprašanje, kam naj gre otrok v šolo. Mnogi so prav zaradi tega vprašanja opustili nadaljnje šolanje.

Z reorganizacijo šolanja je danes dolžan vsak otrok posečati in dovršiti osemletko. Nekoč, ja nekoč je bilo dovolj, da je dovršil vsaj dva razreda. Sedanjost zahteva od vsakega prilično splošno znanje in razgledanost, katero si pridobi v osnovni šoli.

S temi ugotovitvami lahko samo pozdravimo gradnjo šole v Preserjah na zelo primernem kraju pri Radomeljskem mostu na desnem bregu Bistrice.

Nova šola bo imela 10 učilnic, dve delavnici ter fizikalni in kemični laboratorij. Na južni strani oziroma jugozahodni strani bo telovadnica. V istem traktu bo amfiteaterska predavalnica (za pevski pouk ali za potrebe ljudske univerze). V posebnem prostoru se bodo delile otrokom malice, pripravljene v šolski kuhinji. Prostore bodo dopolnjevale sodobne garderobe in sanitarije. Ogrevanje bo centralno. V šolskem posloplju bo stanovanje za hišnika.

Pročelje šole bo usmerjeno vzporedno s cesto Preserje—Radomlje. Glavni vhod v šolo bo odcepljen od omenjene ceste in odmaknjen od nje za 40 do 50 m.

Stroški za gradnjo bodo znašali 160 000 000 din in stroški za notranjo opremo 10 000 000. Skupno torej 170 milijonov dinarjev.

Do letošnjega 29. novembra mora biti šola v surovi gradnji gotova. Z deli se bo nadaljevalo in bo nova šola sprejela prve ukaželjne učence (če bo šlo vse gladko) v šolskem letu 1963-64.

Z otvoritvijo nove šole bodo ukinjene sedanje šole v Radomljah, Homcu in na Rovah. Novi šolski okoliš bo zajel omenjene kraje s tem, da razmeji šolski okoliš sedanje šole v Jaršah na šolo v Domžalah in na novo osemletko (meja poteka po razbremenilniku Pšate).

Lokacija šole je primerna, saj znaša povprečna oddaljenost le nekaj več kakor 1 km.

Sondiranje terena za vodovod

Iz naslednje razpredelnice je razvidno število prebivalcev naselja in oddaljenost do nove šole:

Preserje	697	preb. oddaljenost 0,1—2,0 km
Radomlje	602	preb. oddaljenost 0,1—1,5 km
Volčji potok	354	preb. oddaljenost 2,8—3,5 km
Homec	336	preb. oddaljenost 0,1—2,0 km
Nožice	314	preb. oddaljenost 1,5—2,7 km
Zgornje Jarše	290	preb. oddaljenost 1,0—2,0 km
Hudo	168	preb. oddaljenost 1,5—2,4 km
Škrjančevo	159	preb. oddaljenost 0,7—1,7 km
Rova	132	preb. oddaljenost 1,9—2,8 km
Rudnik	53	preb. oddaljenost 3,5—4,5 km
Kolovec	45	preb. oddaljenost 2,8—3,5 km

Delno bi višje razrede osemletke posečali tudi učenci iz naselja Šmarca, medtem ko bi nižje razrede (predvsem prve) lahko obiskovali v sedanjih šolah.

Sedanje šole pa bi bilo mogoče tako j preurediti za otroške vrtce, za glasbeni pouk in kakšen prostor za potrebe masovnih organizacij.

Primerni prostori v sedanjih šolah naj bi se tudi preuredili v stanovanja za učiteljski kader.

S to ugotovitvijo in z opisom je povedanega že veliko. Potrebno je le še gradbeni odbor moralno in materialno (v obliki samoprispevka) podpreti.

Zaključno lahko ugotovimo, da je potreba po šoli velika prav tako, kakor potreba po sodobnem trgovskem lokalu, po pekarni in drugem. Potreba po šoli je prav tako velika, kakor je bila pred leti potreba po gradnji vodovoda (mnogi sploh ne vedo, da imamo v Jaršah vodovod komaj 8 let), kakor smo si želeli lepe in sodobne ceste in drugega več.

Abstinenca pri interesu ni umestna. Ko bo stala nova šola, bomo samo ugotavljali, da jo imamo, sedaj pa je dolžnost nas vseh, da gradnjo in izgradnjo podpiramo.

O. Lipovšek

Edi in njegova desetina

ZALOGE RASTEJO

Na dnevnem redu 5. redne seje UO, ki je bila dne 31. 8. 1962, so bile sledeče točke:

1. Pregled proizvodnje v preteklih sedmih mesecih.
2. Poročilo o tržišču in perspektivah prodaje.
3. Tekoče zadeve.

Materiala za to zasedanje je bilo precej, navedel bom samo nekatere važnejše sklepe.

K prvi točki je tov. direktor povedal, da smo dosegli plan za sedem mesecev 90,5 % ali z ozirom na lansko proizvodnjo 88,1 %, v tkalnici 91,3 % ali z ozirom na lansko leto 97,6 %. Vzroki za slabe rezultate so v predilnici namerno zavirana proizvodnja v prvih mesecih in slaba kvaliteta konopljenega vlakna. Tkalnica je v zaostanku zaradi delnega pomanjkanja bombažne preje v začetku leta in slabe kvalitete domače preje, posebno 5 KD in 6 KK. Za vse obrate pa velja, da so se izredno povečali bolniški izostanki, ki so znašali za celo podjetje 8539 izpadlih delovnih dni za I. polletje, kar je ca. 34 % več kakor v istem času v lanskem letu. Iz diskusije o proizvodnji je UO sprejel priporočila:

— skrbeti za boljšo nabavo surovin v zvezi z jadrovinami,

— pospeši naj se preselitev konfekcije, ista naj čimprej preide v organizirano proizvodnjo,

— pripravljati naj se začne spomladanska kolekcija,

— pregleda naj se upravičenost tako visokega bolniškega staleža.

Pod drugo točko je bilo poudarjeno, da je vrednost zaloga gotovega blaga porasla od lanskega junija za ca. 40 000 000 din. Vzroki zato bi bili naslednji:

Že več kot leto dni vlada na tržišču negotovost v pogledu nabave in prodaje. Lani je zniževanje obratnih sredstev trgovskim podjetjem, oziroma ureditev zaloga blaga glede na svoje finančne možnosti, združevanje podjetij med seboj, prevzem detajlistične mreže pri grosistih in več podobnih ukrepov, ki še niso dobila dokončne oblike, omrtvilo trgovinsko dejavnost. To vse se odraža v tem, da se v proizvodnih podjetjih kupičijo zaloge gotovega blaga vseh vrst. Deloma se odraža to tudi v našem podjetju.

Slabšo prodajo nekaterih sezonskih artiklov je povzročila tudi zmanjšana gradbena dejavnost, pozna sezona za letno blago. Da bi poživili prodajo, bi bilo potrebno organizirati lastne trgovine v večjih centrih, izboljšati vzorce in modele in poiskati ustrezne cene. V zvezi s poročilom o prodaji je UO sprejel priporočila:

— blago, ki ostaja na zalogi, naj se proda po znižani ceni,

— obnovijo naj se stare trgovske zveze,

— podjetje naj se udeleži gradnje lokala za trgovino v Domžalah v sodelovanju z nekaterimi drugimi tekstilnimi tovarnami.

Kot naslednje je tov. direktor nakazal nekatere prednosti pri eventualni združitvi s predilnico Litija, ki bi nas lahko v bodoče oskrbovala s kvalitetno prejo. Skupno podjetje bi imelo letni bruto produkt 6 milijard din in bi bila združitve za nas tako v ekonomskem kot v tehničnem pogledu ugodna.

Člani UO so na podlagi diskusije imenovali komisije, ki bodo podrobneje obdelale predlog združitve in rezultate dale v razpravo CDS.

Informativno so bili člani UO seznanjeni s planom proizvodnje za leto 1963. Celotno zvišanje proizvodnje po planu znaša 12,3 % pri čemer se bo stanje delovne sile zvišalo samo za 1,8 %. Zvišanje proizvodnje bo rezultat nabave novih avtomatskih tkalskih strojev, kar je predvideno ob koncu letošnjega leta. UO se je načeloma strinjal s planom, za podrobnejše obravnavanje plana pa bo predvidel eno naslednjih sej.

V nadaljnji razpravi so člani UO razpravljali o povrnitvi stroškov za vožnje z vlakom, o povrnitvi stroškov pri prevozu delavcev z avtobusi v zimskih mesecih, o prevzemu stanovanja v Domžalah, o potovanjih v inozemstvu, o povrnitvi stroškov za šolanje in še nekaterih manj važnih stvari.

Ob koncu zasedanja so se člani UO zedinili, da naj se tovarniški praznik 17. september praznuje v soboto popoldne tj. 15. 9. 1962, v ponedeljek 17. septembra pa bomo delali kot vsak drug dan, s tem, da bo to dvojni plačani delavnik.

Nabava in prodaja julija 1962

Surovine:	Nabavljeno kg	Porabljeno kg
Lan D	—	19 341
Lan K	—	18 974
Konoplja D	31 385	16 833
Konoplja K	25 374	17 242

Preja:

Bombažna	24 756	44 769
Stanična	5 308	1 902
Lanena (doma izdelana)	26 269	25 912
Konopljena (doma izdelana)	25 329	29 935

Premog: 286,3 tone 323,8 tone

Tkanine:	Proizvedeno m ²	Prodano m ²	Prodaja + — na julij 1961
Bombažne	81 851	77 950	96,50 %
Lanene	27 749	27 403	109,90 %
Bombaž-lan	152 196	130 718	114,40 %
Konopljene	34 835	8 726	21,40 %
Bombaž-konoplja	15 843	12 686	212,00 %
Lan-konoplja	3 971	2 858	72,00 %
Gasilske cevi — kg	3 640	4 333	107,50 %

Maklature smo imeli v juliju 62. leta 4060 m², dočim je bilo v istem mesecu leta 1961 2103 m², torej letos za 93 % več kot lani.

Dotok surovin je potekal normalno in zaradi tega ni bilo zastojev.

Prodaja nekaterih artiklov je bila v redu in jih je primanjkovalo, dočim se je ustavila prodaja prej dobrodošlih artiklov, kot so gradl za žimnice in jadrovin. V razmerju z julijem leta 1961 smo prodali za 3 % manj blaga.

17. september 1950,
prelomnica v zgodovini našega podjetja

Novi stroji v plemenitilnici

Pred leti je tovarna strojev »Gerber« — Krefeld izdelala stroj, ki je na prvi pogled podoben običajnemu jiggru za barvanje, vendar se od njega v marsičem razlikuje, tako v konstrukciji, kot v namenu uporabe. Na tem jiggru, ki ga Nemci imenujejo Vorbehandlungsjigger — predobdelovalni stroj ali Imprägniermaschine — impregnirni stroj, se vrši predvsem obdelava (impregniranje) tkanin z različnimi raztopinami (razškrobnimi, belilnimi) nato pa potuje blago skupaj z valjem, na katerega je navito v posebno komoro, kjer se valj počasi vrtil in se ob določeni temperaturi nadaljujejo razškrobnilni oziroma belilni procesi. Jigger pa je zopet pripravljen, da sprejme novo partijo tkanine, ki se v eni, dveh ali več pasajah omoči in tako preparirana bala tkanine gre zopet naprej v drugo komoro, kjer se nadaljujejo in končajo na jiggru začetni procesi. V tem je velika razlika od običajnih jiggrrov, kjer mora na enem in istem stroju poteci ves belilni proces od začetka do konca in s tem zasedemo jigger z delom, ki se lahko na mnogo cenejši način izvrši drugod — npr. v komori, ki je enostavne izvedbe — lesena in ima samo elektromotor, ki počasi vrtil valj s tkanino.

Ob vodnem kalandru

Z uporabo Gerber jiggra in komore se torej produkcija znatno poveča. Po končanem beljenju sledi izpiranje, kar lahko izvršimo na jiggru ali pa na širinskem pralnem stroju, kar je še bolj ugodno in še bolj poveča produkcijo. Količina tkanine, ki se naenkrat obdeluje na tem jiggru, je tudi mnogo večja od one, ki jo sprejme običajen jigger za barvanje, saj znaša pri tkalnini, ki ima 180—200 gr na m² približno 2500 m.

In kako Gerber — jigger izgleda? Namesto gumiranih valjev so tu valji iz nerjavečega jekla. Valja, na katerega se navija tkanina nimata pogona kot pri običajnih jiggrih, temveč jih je možno s posebno dvigalno napravo, ki je nad aparatom, dvigniti iz jiggra in prenesti na drugo mesto — v komore. Pogon ima srednji valj (pri običajnem jiggru je to ožemalni valj), ki je pomičen in ga lahko potisnemo ob valj, na katerega se tkanina navija in s tem vrši tudi vlogo ožemalnega valja. Točno se da regulirati hitrost in pritisk valja. Poleg tega ima jigger tudi avtomatsko menjavo smeri ter števec za štetje pasaž. Tudi samo korito je drugačne izvedbe kot običajno, možna je uporaba izredno malih količin flote (pri impregniranju) in velikih količin flote, kjer je skoraj polovico valja v floti (pri izpiranju). Ves jigger je pokrit — pokrov je iz nerjaveče pločevine in je zlasti pri beljenju z Na-kloritom nujno, da se dobro zapira, poleg tega pa sta v pokrovu montirani še dve

odvodni cevi, ki sta povezani z ventilacijo za črpanje plinov, ki se pri beljenju v jiggru izločajo.

S tem je v najbolj skopih besedah podan opis in delovanje Gerber jiggra. Opisal sem ga zato, ker če bodo možnosti in sredstva za nabavo, bo morala tudi naša plemenitilnica resno misliti nanj. Uporabljali bi ga za beljenje surovih lanenih in pollanenih tkanin ter s tem močno razbremenili belilnico preje, ki že danes ne more več kriti vseh potreb po beljeni preji.

Nino

Kako smo delali julija 1962

Izpolnitev količin. plana:	Mesečna izpolnitev	Prim. z letom 1961. L. 1961 indeks 100
Predilnica	116,3 %	88,3 %
Tkalnica	100,2 %	97,3 %
Gasilske cevi	103,7 %	84,5 %
Zatkani votki	104,0 %	94,3 %

V tem mesecu smo v vseh oddelkih dosegli in tudi presegle planirano količino. Predilnica je kar za 16,3 % nad planom, v tkalnici je bil za 0,2 % presežen po kvadratnih metrih in za 4 % po votkih. V predilnici je plan presežen, ker je bilo planiranih 17 delovnih dni, delalo pa se je 23 dni. Predvideno je bilo, da bo predilnica stala 14 dni v času remonta, potrebe po preji pa so narekovala isti čas kolektivnega dopusta, kakor za ostale oddelke. Tkalnica je dosegla planirano količino po m² z ozirom na delo avtomatske tkalnice v treh izmenah. Prav tako so v času remonta, ki je bil v tednu od 30. julija do 4. avgusta obratovali tkalni stroji z lažjimi artikli in sicer 66 strojev v dveh izmenah. Tudi za prihodnji mesec lahko pričakujemo ugodne rezultate.

S surovinami smo bili v juliju zadovoljivo oskrbovani.

Prekinitvev električne energije ni bilo in so vsi oddelki polno obratovali.

Kakor je že omenjeno se je začel 30. julija kolektivni dopust, v tem času se izvrši najnujnejši remont strojev in čiščenje parnega kotla. Edino filmska tiskarna je imela skupno 14 dni premora in so v tem času vsi zaposleni izrabili redni letni dopust.

Konec julija je bilo zaposlenih 1131 proizvajalcev in 11 vajencev.

Vrednost točke po posameznih ekonomskih enotah v primerjavi z mesecem januarjem 1962 je bila sledeča:

Ekonomska enota:	Primerjava z januarjem 1962
Predilnica	102,7 %
Tkalnica	105,0 %
Plemenitilnica	107,3 %
Tiskarna	102,1 %
Konfekcija	99,3 %
Obrat za vzdrževanje	100,0 %
Uprava	103,0 %

REPORTAŽA Z DOPUSTA

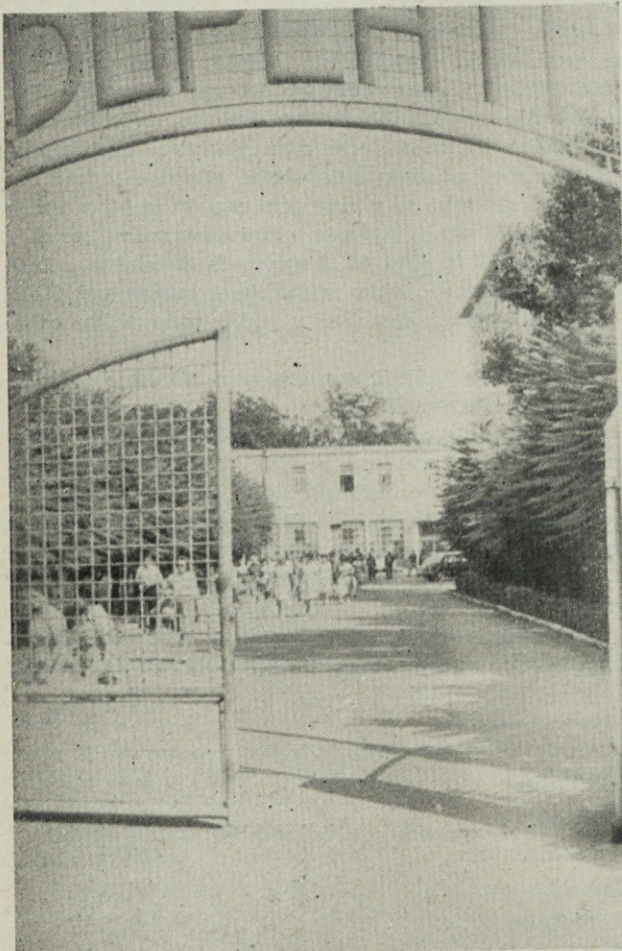
Čas dopustov je na koncu. Preživeli smo ga vsak po svoje in se naužili vode, zraka in sonca. Čili in zdravi smo se vrnili na svoja delovna mesta, da zopet poprimemo naša orodja.

Kako so se zabavali naši sodelavci, ne moremo potrditi s podatki, ker so se razkropili na vse strani. Za en teden smo se ustavili v našem počitniškem domu v Umagu, da vidimo, kaj tam ljudje počno in kako se imajo.

Namenili smo se, da bomo skupino dopustnikov obdelali od začetka do konca.

Seveda je priprava za dopust povezana s skrbmi, da bomo vse pospravili v kovček, kar bomo potrebovali. Ženske imajo skrb, da ne bo premalo oblačila, a mož se boji, da ne bo pretežak kovček, ki si ga bo moral oprtati. Pravi dopust pa se prične pri vratarju, kjer se vsa družina dopustnikov veselo pozdravi med seboj in tu že sklepa tiho prijateljstvo, ki ga bomo gojili cel teden v obliki družine. Veselo se kmalu odpeljejo z avtobusom proti Ljubljani in od tam proti soncu. Po kratkem postanku v Postojni razpoloženje vidno raste in doseže višek na Črnem kalu, ko vsi zagledajo tržaški zaliv in proti Kopru. Od tu dalje so samo še želje, kdaj bomo zagledali naš dom, videli našo plažo, znance in prijatelje zagorele od sonca in črnine in še mnogo drugih.

V Umagu vsako izmeno dopustnikov sprejmejo s stiskom roke, ki je prijateljski, od tistih, ki pa bodo popoldne odšli spremljani z žalostnim pogledom. Hitro

Pogled skozi vhod v podjetje

se vsi razmeste in najbolj vneti so že na plaži. Prvi stik z vodo je prijeten in ta naredi željo vsakemu za druge dni. Druga skupinica poklepeta s prejšnjo o vremenu in temperaturi vode, o lepi barvi črnuhov in rdečkarjev, na koncu pa še silce za svidenje in pričetek dobre volje na dopustu. Mladi junaki so hitro prijatelji s trenutnimi lastniki čolnov in prične se prevažanje po morju in skrb mamic, da se čoln z njenim malčkom ne prevrne. Pred domom se vidi nekaj temnih postav, poleg pa novoprišli izpostavljajo soncu svojo mlečno belo kožo. Nasveti slede: »Ne sonči se prehitro, da se ne opečeš. Vino pri... je po... itd.«

Popoldne odpelje avtobus izmeno domov. Zopet stiski rok in dobre želje. Zasliši se pesem: »Oj zdaj gremo« in že se odpeljejo na štiriurno vožnjo proti domu. Večer najde dopustnike na terasi pred domom, kjer delajo plan za večerne pohode med tednom. Utrujeni kmalu mrknejo v svoje sobe, utrjena in odporna rasa pa odide še na sprehod proti »stekleni«, da si že prvi večer obrusi pete na plesišču.

Ostali dnevi so si podobni drug drugemu. Vedno je vrstni red dogajanj isti, razen če se ne skvari vreme. Vsi z odobravanjem sprejmejo Stanetov udarec z nožem, ki napoveduje vsak obrok posebej. Motorizirani morajo ugoditi željam svojih spremljevalk, ki bi se rade popeljale v Umag, Savudrijo ali Novi grad in Piran. Tisti, ki zjutraj ne morejo spati, naredo pred zajtrkom izlet s čolnom do svetilnika, dočim je zaspancev tudi zajtrk ob pol osmih še zgoden. Mamice skušajo skrb za otroke prenesti na svoje sotovariše v zakonu in žele s tem dokazati, da so na dopustu in da one ne nosijo glavno breme vzgoje v družini. Otroci so pač taki, da ne morejo biti na miru, pa tudi voda in čolni so jim zelo pri srcu. Junaki se hočejo na vsak način naučiti plavanja in izkoristijo vsak trenutek nepozornosti staršev, da smuknejo v veliko lužo in se namočijo.

Vsi, ki se radi in lahko sončijo, se »pacajo« ves dan v ležalnikih in na deskah, a dobro razpoloženje nagajivih jim napravi veselje, ko jih polijejo z mrzlo vodo, da jim ni potrebno vstajati in hoditi v vodo ali pod tuš. Če izzvani ne povrne isto, je potrebno najti drugo žrtev, ki bo reagirala tako, da se prične s splošnim polivanjem. Ta igra se ob smehu nadaljuje tako dolgo, da so mokri vsi in postane igra s tem nezanimiva. Po taki rekreacijski vaji za pospeševanje prebave se postavijo v krog in pričnejo z odbojko, pri kateri se pogovore o večernem programu.

Igra z žogo v vodi je prvič zelo zdrava, drugič pa tudi zelo priljubljena, saj se kar pozabi, da si že več kot eno uro v vodi. Voda je tudi zelo potrebna pri »tunkanju« in pri namakanju ženskih frizur. Pri tem opravilu so kriki in smeh zelo pogosti. Voda služi tudi za to, da se slabi plavači vežbajo v plavanju, če mu žogo vsakokrat zaženeš po 10 do 20 metrov od njega. Ta način vaje v plavanju je zelo dober.

Pestrost dogajanj izpopolni tudi kakšen piknik ali izlet v bližjo okolico, kjer imajo dobro kapljico. Ob vrnitvi se vesela družina odloči, da se preimenuje v gusarje in prične se veselo rajanje in ubrano petje. Te stvari se dogajajo v mraku in barka je pač mesto, kjer se zapoje »Sredi morja črna vihra«.

Izlet s čolnom v Savudrijo je skoraj obvezen in se ga udeležijo vsi, ki se boje ali ne, da bo kaj mokrih vaj na morju in se bo gibanje čolna povečalo. Obvezen obisk gostilne, ki spremeni vračajočo se skupinico v nosilce nove pustolovščine ali vedrega razpoloženja.

Dnevi hitro minevajo in program je vsak dan drug, vendar podoben dopustu. Sonce in voda opravita svoje in bela telesa dobivajo tako zaželeno barvo, s katero se bodo postavljali med znanci doma. Sobota se približa kar hitro in potrebno je pripraviti vse za povratek. Obljubljajo, da se drugo leto zopet povrnejo, morda

Iz EE predilnice

Fasada predilnice je prebeljena in vse kaže, da se bodo s tem pričeli dnevi za EE predilnice. Sklep o zmanjšanju zalog IPI in kupljene preje se je pri IPI preji pričel uresničevati. Zaloge preje sicer niso bistveno padle, vendar se že čuti potreba po izdelavi do ločenih kvalitet preje, katerih zaloge se manjšajo. Malokdaj se je do sedaj zgodilo, da bi nastala potreba, izdelati štiri vrste preje naenkrat. Morda je to le prehodnega značaja, vendar upamo, da bodo avtomatske statve prinesle v podjetje tudi EE predilnice boljše in stalnejše življenje.

Kalkulacija za izdelavo vretenske vrvice ni najbolj ugodna. Zato smo se odločili, da bi vretensko vrvico kupovali. Za izdelavo vretenske vrvice posedujemo v podjetju samo en stroj, tako da delavka, ki stroj posluhuje, ni polno izkoriščena, poleg tega pa je tudi stanje stroja že precej slabo. Pričeli smo se zanimati za nakup vrvice in tudi prejeli nekaj vzorcev. Vse vzorce smo preizkusili, vendar nismo dosegli želenega uspeha. Pri naročilih smo priložili vzorce naše vrvice, vendar tovarne take kvalitete ne izdelujejo in nam pošiljajo kvaliteto iz svoje standardne proizvodnje. Vsi vzorci, ki smo jih do sedaj prejeli in preizkusili so izdelani iz enojne bombažne preje, ki ne prenese tople vode in težke obremenitve v mokri predilnici. Upamo, da bo nabavnemu oddelku uspelo nabaviti vrvico po našem vzorcu sicer bomo prisiljeni izdelovati vrvico zopet doma, kar pa ni ekonomično, kot sem že omenil na začetku.

Pri uporabi domače vrvice se je v mokri predilnici vsak dan zamenjalo ca. 25 do 30 vrvic, dočim se pri uporabi kupljene vretenske vrvice to število dvigne na 90 do 100 menjav. Prvič je pri tem zelo obremenjen vrvičar, drugič pa so tu zastoji vreten (zmanjšana produkcija) in padanje obratov vreten in s tem zasukov. Kakor vidimo, je ta problem resen in ga je potrebno rešiti tako iz gospodarskega kot proizvodnega stališča.

z-n

Jogurt - vir zdravja!

Vedno bolj pogosto slišimo: »Uživajte jogurt, ki vas krepi, povečuje apetit, varuje zdravje in osvežuje!«

Dvomim, da bi se ga kdo od nas branil, posebno še v teh vročih dneh, ko te resnično poživi. Črna pika v kozarcu jogurta pa je v tem, da je absolutno predrag. Kaj mislite, dragi bravci — 35 din za 2 del kislega mleka? Gotovo se še kdo sprašuje zakaj tako visoka cena? Kolikor mi je znano, je cena primerno svežega in hlajenega jogurta po lokalih od 28 do 35 din. Zato mi je nerazumljivo, zakaj smo v naši restavraciji pristali šele pri najvišji postavki. Nabavna cena, ki jo plača naša restavracija za kozarec jogurta, je 25 din. Zanima me, kdo je tista merodajna oseba, ki določuje ceno?

celo za 14 dni, ker en teden je menda kar premalo, če je vesela družina. Ob večeru še posebej na terasi in izpijejo dobro kavico in dobro kapljico, v kateri se utopi žalost povratka. Spomini na dogajanja minulega tedna postajajo vse bolj živi in dobra volja raste.

Nedelja je zopet ista. Pripravljanje prtljage, prihod nove izmene, pogovori o vremenu, novi obrazi in bela koža.

Popoldne se zopet začuje pesem, ki pravi, da se še vrnemo v ta naš lep dom na morju, kjer je vsaka urica dopusta izpopolnjena s prijateljstvom, toploto in počitkom, ki nam ustvarja ugodje.

n - z

Morda ta oseba ni pomislila na to, da si mora delavec z znojem pridobiti vsak dinar, za katerega dobro premisli, kam in kako ga bo obrnil, da bi mu bolj koristil. Ta delavec si torej utrujen, lačen in žejen zaželi kozarec kislega mleka, vendar pa pri tem ostane 10 din preveč v blagajni obrata družbene prehrane, za kar bi si lahko v treh dneh kupil že četrti kozarec.

Za zmerno ceno dobiš v naši restavraciji toplo malico, ki je okusna in dovolj obilna. So pa tudi ljudje, ki v poletnih mesecih ne jemljejo toplih obrokov, ker si včasih zaželi kaj drugega, vse to pa morajo v naši restavraciji drago plačati.

Vzemimo pod drobnogled še kruh. Košček kruha plačujemo po 8 din. Če napravimo sedaj preprost račun, izgleda takole. Dva kg enotnega kruha stane 126 din, iz teh dveh kg narežemo v naši menzi ca. 30 kosov (morda več — po debelini kosov sodeč gotovo ne manj). Torej $30 \times 8 = 240$ din.

Lahko bi še našteval, kako je s salamo, slanino, oranžado, limonado, itd., toda to naj bo zaenkrat dovolj.

Povedal pa bi, da pridemo iz tovarne lačni in žejni, potrebni okrepčila, ne pa na izlet s polnimi denarnicami.

Občutek imam, da je še najbolj ustrezala »Peterne-lova baraka« pod kostanji. Takrat še ni bilo hladilnih aparatov, pravljičnih luči, ne marmornatega poda. Bil je le invalid, ki je skušal ustreči našim željam in to za nizko ceno! Nizka cena, ki je zelo važna za nas vse. Kaj pravite bravci, res ni pri nas nikogar, ki bi se za to zanimal?

Povsod v drugih tovarnah se bore, da bi bile malice čim cenejše. Stopimo tudi mi na to pot!

Marjan

Vsakdanji pogled ob 14. uri

Mladi fantje med počitnicami

V tem članku bom na kratko opisal delo in življenje naših najmlajših v tovarni med počitnicami.

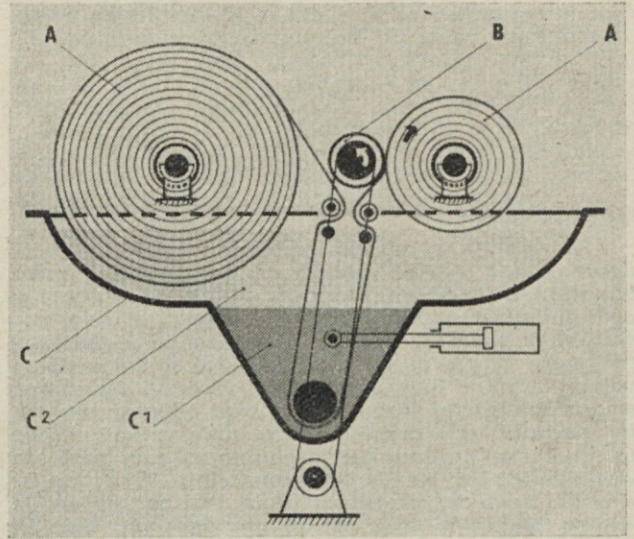
Dobil sem 10 čisto mladih, bistrh in iznajdljivih fantičev. Marsikatero so mi zagodli — pa jih imam vseeno rad in jim ne zamerim, saj sem bil tudi sam tak, ko sem bil mlad.

Ko so se prvi dan javili na delo, sem jim povedal kje naj odložijo obleko in torbice, kje je voda, kje so sanitarije, itd. Posebno pa sem jim zabičal glede ravnanja z orodjem. Pokazal sem jim mesto, kjer orodje dobijo in ga po končanem delu očiščenega vrnejo. Potem smo se podali na igrišče. Tam smo urejevali tribuno in sejali travo. Ko smo šli k malici, sem videl, da je nekdo pustil lopato sredi igrišča. Vprašal sem, čigava je lopata? »Fabrška!« je odgovoril Marjan.

Čez nekaj dni smo merili širino stopnic in steze na igrišču. Dal sem jim lesene late. Sam pa sem nato stopil še v skladišče po vrstico in sekuro. Ko sem se vrnil, sem videl pravo križarsko vojno. Med seboj so se obmetavali in sabljali kot v kakšnem filmu. Čim so me zagledali, so takoj pohiteli k orodju, ter se delali, kot da so zelo pridni. Le na bojišču je ležalo orožje: moje polomljene late.

Pravi velikan med vsemi je bil Uroš. Bil je resen in miren — še muhe in brenclji ga niso motili. To so fantje dobro vedeli in so mu radi nagajali. Toni ga ze krepko uščipnil, kar pa je Uroša močno zjezilo. Pograbil je lopato in jo vrgel za njim ter ga zadel v peto. Rana ni bila velika, pa sem ga vseeno odpeljal k omarici za prvo pomoč. Ko mu je Miran rano očistil in obvezal, je rekel, da mora zdaj še izpolniti prijavo o nezgodi. Uroš pa je dejal: »Oh, kar napiši, da se je spotaknil ob kamen!«

Iz Ajdovščine smo dobili preko sindikalne podružnice kamion naložen z marmelado in malinovcem. Fantje so pomagali razkladati, ob koncu pa jim je Pep-

Legenda

A — valja s tkanino, B — pogonski — ožemalni valj, C — korito, C₁ — flota pri impregniranju, C₂ — flota pri izpiranju

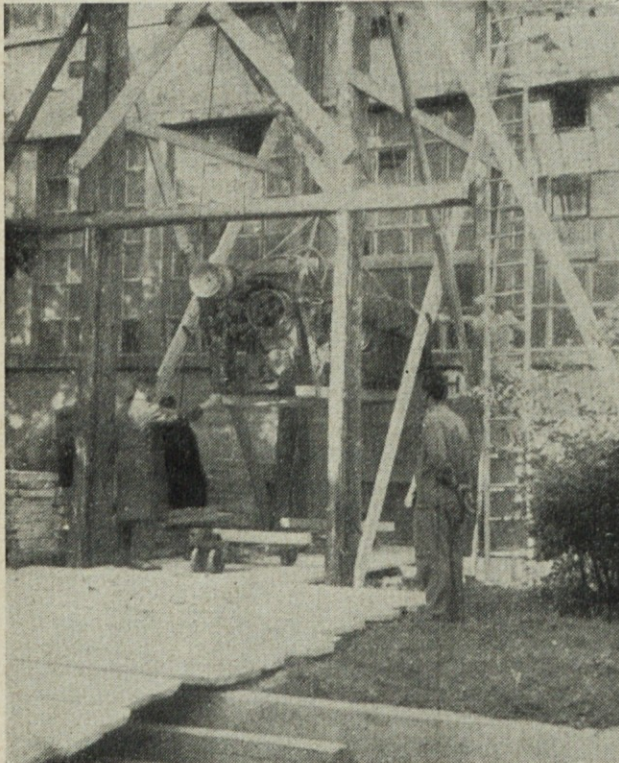
ca podarila konzervo češnjeve marmelade. Kupil sem jim še hlebec kruha in prav užival, ko sem gledal mlade zobe, kako z apetitom jedo. Vprašali so me, če bo kmalu prišel še kakšen kamion iz Ajdovščine. To ravno ne, sem jim odgovoril, pač pa lahko pričakujete kamion preje in vagine premoga.

Nekega dne sem iskal Marjana. Dvakrat sem šel okrog tovarne, pa ga nisem našel. Ker vem, da je precej navihan, sem se obrnil »levo krug« in res sva se potem srečala. Vprašal sem ga: »Kje si bil?« On pa mi je brez zadrege odgovoril: »Vas sem iskal.« To dobro vem, da je hodil za menoj in se mi skrival.

Takih dogodivščin, ki sem jih tu opisal, je bilo med dvomesečnim delom naših mladih delavcev še mnogo, toda čas mi ne dopušča, da bi o tem obširno pisal.

Pa morda še drugič kaj!

Edi

Selitev avtomatskih statev

Tiskano v tiskarni

V EE filmska tiskarna je še vedno občutno pomanjkanje dela vkljub dejstvu, da še nismo stali niti en dan. Tolažba z novo kolekcijo ostane še vedno tolažba.

Zadnjič sem omenil in obljubil komentar na novo kolekcijo. Te obljube ne bom izpolnil, ker komentarja na novosti po prilikah sodeč ne bo več.

Število zaposlenih v naši EE je ostalo neizpremenjeno. Tudi redni dopusti so z malimi izjemami za nami tako, da smo za naslednje mesece pripravljene zopet polno obratovati.

Vrednost točke je ostala neizpremenjena, v primerjavi s predhodnima mesecema.

V poletnem času smo imeli težave zaradi precejšnje vročine, katera je utrujajoče vplivala na delavce, od katerih 100 % zavisi obseg proizvodnje. Težave smo imeli tudi z vodo, katero rabimo v proizvodnem procesu. Voda je več dni v popoldanskem in večernem času popolnoma prenehala teči.

Kvaliteta dela se ni izboljšala, vendar podatke ne moremo primerjati s prejšnjimi, ker se kvaliteta ocenjuje po novih vidikih in to enotno za vse proizvodne obrate podjetja.

O. Lipovšek

Potovanje v Prago na svetovno prvenstvo v orodni telovadbi

(Nadaljevanje in konec)

Najteže pričakovani dan pa je bila nedelja. Z nasmejanimi obrazi smo ob 7.38 zjutraj že težko čakali na znak fanfar, ki so naznanile začetek finala — moški. Že smo zagledali 6 postavnih fantov, ki so mirno koračali na sredino arene. Med njimi nismo opazili nobenega Jugoslavana, kajti prva točka je bila parter, brez našega predstavnika. Tu je zanesljivo zmagal Italijan. Druga bolj zanimiva točka je bila konj z ročaji. Mirno smo čakali nastop našega reprezentanta Mira Cerarja. Bil je zadnji na vrsti. Zavladala je tišina v vsej dvorani, kajti pred konja se je postavil Miro. Prvi zamah nam je dal takoj vedeti, da je edino on kandidat za najvišji naslov. Naše prepričanje je bilo upravičeno. Po končani vaji je na mah zadonela vsa dvorana — »Bravo Miro!« Za njegovo izvedbo ga je občinstvo z aplavzom pozdravilo. Po nekaj minutah smo zagledali oceno za njegovo delo. Takrat je dvorana postala eno samo bučanje. Zagledali smo 3-krat 9,5 in 10, nakar smo takoj vedeli, da je naš Miro absolutni svetovni prvak v tej disciplini. S polnim srcem radosti smo s solzami sreče spremljali našo državno himno in zastavo, ki je zaplapolala na najvišjem drogu. Tudi naš Miro je mirno stal na sredini odra in lepo se je videla številka I., na njegovih prsih pa se je zablestela zlata kolajna. Za preskok preko konja ni bilo naših reprezentantov. Že smo zagledali našega Mirkota med šestorico najboljših na svetu, za vajo na krogih. Prvi je nastopil Miro in zapustil oder z dokaj dobro oceno, saj je za svojo izvedbo dobil 8,5 točk. Vedeli smo, da v tako močni konkurenci ne moremo več pričakovati. S tem smo bili tudi zadovoljni. Najbolj razburljivo je bilo kmalu za tem, ko smo zagledali šest močno razvitih fantov, ki so prikorakali in se ustavili pred bradljo. Na znak glavnega sodnika se je pričelo tekmovanje. Že smo zagledali z elegantno držo in še lepšim prevalom reprezentanta Japonske.

Prvi po vrstnem redu je bil svetovni prvak posameznikov Titov, SSSR. Zavladala je tišina, kajti s svojo dokaj preprosto vajo je občinstvo skoraj razočaral. Niso pa ga razočarali sodniki, saj so mu za skupno oceno dali celih 9 točk. Na vrsti je bil zopet naš Miro. Zopet je zavladala popolna tišina. Na tihem smo mu želeli mnogo sreče. Že se je zavihtel na bradljo ter je s svojo eleganco in težko vajo osvojil publiko. Komaj smo pričakovali oceno. Zagledali smo jo, in sicer 9 točk. Občinstva pa te krivične ocene ni preneslo — posebno Jugoslavan. Začel se je »koncert«. Na pobudo jugoslovanskega občinstva z žvižganjem in vpitjem smo zbudili vso dvorano. Celih 25 minut je bila vsa dvorana na nogah ter vpila na vse grlo, grozila sodnikom in zahtevala, da sodi sama in, da sami nagradijo Mira za njegovo odlično izvedbo. Prišlo je do strašnega nereda med sodniki. Za vse to se je treba zahvaliti francoskemu in ruskemu sodniku. Nato je posredoval sam predsednik FIFA. Toda občinstvo ni odnehalo. Zahtevalo je najvišjo oceno za Mirka. Po razburljivih 35 minutah smo zagledali oceno za Mirka, in sicer 9,5 točke. Dvorana je zopet zadonela »Bravo Miro!« Odkrito povem, mnogim izmed nas je zmanjkalo glasu, kajti grla so nam bila že suha, saj 35 minut nismo zaprli ust.

Zopet smo zaslišali fanfare, ki so oznanjale, da je za to disciplino postal svetovni prvak Miro Cerar. Mirno smo stali ob igranju naše državne himne ter ponosno spremljali plapolajočo zastavo na najvišjem jamboru. Tudi tokrat so se nam bolj svetile oči, kajti zavedali smo se, da imamo sedaj že dvakratnega svetovnega prvaka, in sicer na konju z ročaji in na bradlji.

Takoj po ceremonijah te točke smo zagledali kako se zopet vihtijo na drogu. Tudi tu smo zagledali našega Mira. Lahko rečem, da tudi v tej panogi ni bil najslabši. Za njegovo delo so ga tudi še dokaj dobro ocenili. S tem se je končalo svetovno prvenstvo v orodni telovadbi za posameznike. Točno ob 13.30 smo

z veselimi obrazi zapuščali dvorano. Ob 14.30 smo že sedeli za mizami in čakali na kosilo. Po končanem kosilu smo še vedno govorili samo o tem, kako je bilo dopoldan. Nato pa smo se zopet namenili proti ogromni dvorani. Točno ob 16. uri smo se že prerivali in težko čakali nastop žensk, ki se bodo borile za najvišji naslov. Že smo zagledali prvih šest deklet. Na žalost med njimi nismo opazili nobene, ki bi nosila naš državni grb. Že v predtekmovanju v obveznih in poljubnih vajah niso imele naše reprezentantke dosti sreče. Res pa je, da smo imeli kaj videti, kajti to, kar smo videli, se ne da opisati. Po zaključku tekmovanja smo že videli slavnostno parado zastopanih držav na tem svetovnem prvenstvu. Točno ob 20.30 smo zapustili dvorano. Ob 21. uri smo imeli slavnostno večerjo, na kateri je bil tudi dvakratni svetovni prvak — Miro.

S tem smo se tudi poslovili od Prage. Drugi dan ob 8. uri zjutraj smo zapustili to veliko mesto. Med vožnjo do češko-avstrijske meje nam je naš varuh od »Čedoka« pripovedoval o razvoju in pomenu v gospodarskem in političnem pogledu same države. Za vse to se je treba zahvaliti SSSR. In tako smo prispeli na državno mejo. Po končanem mučnem pregledu nas je naš zvesti spremljevalec zapustil in tako smo se zopet svobodni začeli pomikati proti Dunaju. Prenočili smo v tem milijonskem mestu samo eno noč. V zelo kratkem času smo si ogledali nekaj zanimivosti — »Prater« itd. Nato smo zopet začeli brskati po raznih trgovinah s tem, da si kaj kupimo. Na žalost od tega ni prišlo, ker naše denarnice niso bile v takšnem stanju, da bi to zmogle. Popoldan ob 15. uri smo zapustili Dunaj in že smo hiteli proti Gradcu. Tudi tu smo se ustavili za nekaj minut. Na avstrijsko-jugoslovanski meji smo brez kakršnih koli ceremonij zapustili Avstrijo. Že smo se ustavili v našem Mariboru. V sredo, dne 11. 7. 1962 ob 5. uri smo se zopet ustavili na glavnem trgu v Ljubljani in s tem zaključili svoje zelo lepo potovanje v Prago.

Zibert

Fotoreporter je prosil za razrešitev dolžnosti...

Personalne izpremembe

Vstopi:

1. Juhant Franc, strojni ključavničar, vstopil dne 13. avgusta 1962,
2. Skok Štefan, strojni ključavničar — pomoč. mojstra v tkalnici, vstopil dne 16. 8. 1962,
3. Spruk Alojzija, administrator v menzi, vstopila dne 20. 8. 1962,
4. Malus Alojzija, mokra predica, vstopila 24. 8. 1962.

Izstopi:

1. Hribar Antonija, delavka v čistilnici blaga, izstopila zaradi upokojitve dne 31. 7. 1962,
2. Šeruga Francka, tkavka, upokojena z dnem 31. julija 1962,
3. Primožič Franc, strojni ključavničar, izstopil dne 1. 8. 1962,
4. Juhant Ivana, tkavka, izstopila dne 8. 8. 1962,
5. Štefanič Franc, čistilec klima naprav, samovoljno zapustil delo dne 10. 8. 1962,
6. Manojlovič Magda, administrator v menzi, izstopila sporazumno z upravo podjetja dne 14. 8. 1962,
7. Peterka Francka, tkavka, umrla dne 15. 8. 1962,
8. Šurk Miklavž, tekstilni tehnik, izstopil na podlagi lastne odpovedi dne 15. 8. 1962,
9. Sodnik Draga, uslužbenka v kontrolnem oddelku, izstopila na podlagi lastne odpovedi dne 15. 8. 1962,
10. Skufca Mihaela, vdevalka, izstopila na podlagi lastne odpovedi dne 15. 8. 1962,
11. Cafuta Amalija, čistivka strojev v tkalnici, izstopila na podlagi lastne odpovedi dne 15. 8. 1962,
12. Troha Ivanka, tkavka, izstopila na podlagi lastne odpovedi dne 15. 8. 1962,
13. Robavs Stane, dvor. in transportni delavec, odšel na odsluženje vojaškega roka dne 15. 8. 1962,
14. Deisinger Zofija, vdevalka, izstopila sporazumno z upravo podjetja dne 18. 8. 1962,
15. Kranjc Štefka, tkavka, izstopila na podlagi lastne odpovedi dne 23. 8. 1962.

Sporod filmov v kinu »Induplati«

- 15.—16. 9. 1962 »Rdeči krog«, nemški kriminalni film.
 22.—23. 9. 1962 »Noč«, francoski cinemaskopski film.
 29.—30. 9. 1962 »Zadnji bodo prvi«, nemški film — psihološka drama.
 6.—7. 10. 1962 »Dekle s kovčkom«, italijanski visticion film.
 13.—14. 10. 1962 »Velika turneja«, jugoslovanski film. V glavni vlogi Olivera Marković.

Predstave: sobota ob 20. uri,
 nedelja ob 17. uri in 19. uri.

Za obisk se priporoča Uprava kina

Program za 17. sept. 1962 —

tovarniški praznik; športno tekmovanje bo 15. septembra 1962

Pričetek športnega tekmovanja bo:

- ob 15.30 odbojka med režijo : tekstil — 7 nagrad,
 ob 16.00 nogomet, igra se 2 × 20 min. režija : tekstil — 12 nagrad,
 ob 17.00 vlečenje vrvi, 4 ekipe po 10 mož, tekmuje vsak z vsakim, zmagovalec prejme praktično nagrado — 10 nagrad,
 ob 17.45 tek v vrečah, posamezno moški, ženske in mešano — 3 nagrade,
 ob 18.00 pričetek balinanja (v kolikor bi se prijavilo več kot 4 ekipe, se tekmuje na izpadanje). Ostala navodila se dobijo pred pričetkom tekmovanja — 3 nagrade.

Medobratno tekmovanje z zračno puško se prične v sredo, 12. 9., četrtek in petek 13. 9. 1962. Tekmuje se ekipno in posamezno. Prva ekipa prejme prehodni pokal. Ekipa šteje pet mož. Od vsake ekipe prvi prejme nagrado.

Za dobro jedajo in pijačo bo poskrbela naša menza.

Za razvedrilo bo igral priznani »Tončkov kvintet«, Ludvik igra od 18 do 23 ure.

Nagrade se delijo po vsaki končani panogi.

V primeru slabega vremena vse odpade.

Za izvedbo so odgovorni:

tov. Marica Vidmar

tov. Mirko Kašnik

tov. Franc Rihtar

tov. Albin Žibert

Pripravljalni odbor

Finančno stanje in poslovanje »Konoplana« v letu 1961

Vse finančno poslovanje »Konoplana« se vrši preko blagajniške knjige. V letu 1961 je imel »Konoplan« skupno 10 027 din izgube.

Gotovina 1. I. 1961 45 603.—

Dohodki:

prodaja posameznih izvodov 85 603.—
 za oglase 6 495.—
 prodan fotoaparatus 36 120.—
 »Induplati« za tiskanje lista . 1 067 401.— 1 195 646.—

Skupaj 1 241 249.—

Izdatki:

za stroške poš. in fotomat. 78 287.—
 honorarji za članke 59 985.—
 tiskanje lista 1 067 401.— 1,205 673.—

saldo gotovine 31. XII. 1961 35 576.—

Blagajnik: Urednik:
 (Cilka Mrdženovič s. r.) (Jože Klešnik s. r.)

FRANCKI PETERKA V SLOVO

Pretekli mesec, 17. avgusta, smo se za vedno poslovili od naše sodelavke Francke Peterka, roj. Umar.

V Jaršah je pričela delati kot 16-letno dekle. Komaj, da je zapustila šolske klopi, že je življenje od nje zahtevalo novega napora. Tkalnica in stroji v njej so postali njene velike igrače.

Vojna vihra jo je zatekla na delovnem mestu. Leta 1943 je delovno razmerje prekinila potem, ko je tovarna zaradi posledic partizanskih akcij prenehala obratovati.

V knjigah personalnih podatkov Industrije platnenih izdelkov najdemo ponovno njeno ime dne 24. 3. 1960 pod št. 1426. Žal je trajalo tokrat njeno delovno razmerje komaj več kot leto dni. Lansko leto se je njeno zdravje omajalo in morala je na operacijo. Operacija je sicer uspela in že se je zdravstveno stanje boljšalo, vendar samo za kratek čas, ko je ponovno postala žrtev stare bolezni. V sredo 15. avgusta je njeno življenje ugasnilo.

V imenu kolektiva »Induplati« izrekamo vsem svojcem iskreno sožalje.